

[Margrete Auken]

Landsforening er åbenbart blevet banket på plads. Det bliver spændende, hvis vi får den i deputation og begynder at spørge om disse underlige mistænkliggørelser af, hvordan miljøstyrelsens brev er kommet frem. Jeg forstår det ikke rigtig, for vi har en lovgivning i dette land, som tilsiger aktindsigt, og Børge Christensen fra Sportsfiskerforbundet har ganske kort tid efter det kom, søgt fuldstændig aktindsigt. Derved fik han fat i det brev, og derfra stammer det, jeg har spurgt til. Jeg synes, det var et meget skægt brev. Jeg spurgte, hvordan han havde fået fat i det, og så fortalte han det. Det var en almindelig, pæn fremgangsmåde, som er tilladt. Jeg var imponeret over, at det var kommet med alligevel, for det er jo ikke altid, tingene er der, men det var de altså.

Ministeren siger, at han ikke har valgt side, at han har forsøgt at forlige parterne. Det er jo så det, der mislykkedes, hvorefter han har valgt side. Jeg tvivler ikke på, at det er rækkefølgen, men det er det, der er sket. Det er altså nogle meget stærke nogle. Jeg sagde under førstebehandlingen af loven, at der var nogle, der var bekymrede om Hedeselskabet, og jeg sagde, man kunne være sikker på, at Hedeselskabet nok altid skulle vinde.

Jeg er blevet fortalt, at selv i Hedeselskabet er man blevet gale denne gang. Det er alligevel, synes jeg, dygtigt arbejde. Jeg har ikke set før, at der er nogen, der har snydt Hedeselskabet, men det er altså kommet hjem også denne gang. Når selv Hedeselskabet er kørt ud på et sidespor, er der ikke noget at sige til, at ministeren har haft svært ved at stritte imod det, der er sket.

Der er ikke andet at sige, selv om ministeren er meget ked af det – jeg kan godt forudsæ, at det bliver slemt – at vi kan love ministeren, at han behøver ikke selv at tage ansvaret, forstået på den måde, at han behøver ikke at sige, at han har holdt med os andre. Man kan jo stille og roligt lade sig stemme ned, og det når vi jo så nok frem til. Så bliver det spørgsmålet, om det skal ske gennem en lovændring eller et tilsagn fra ministeren.

Her bliver jeg nødt til igen at spørge hr. Michaelsen fra det radikale venstre, for jeg kan ikke begribe det svar, som jeg ikke fik rigtig før, men hvis det nu viser sig, at landbruget bliver ved med at være så stærke, som meget tyder på de er, når som sagt selv He-

deselskabet er kommet på plads, hvordan står så det radikale venstre?

Jeg synes, det er en kolossal troskyldighed at gå op imod landbrugsorganisationerne, når man tror, at vi kan forlige parterne her. Vi bliver altså nødt til at få at vide, om vi stadig væk har de radikale med på den side, som det meget stærkt er understreget, da vi vedtog loven. Jeg vil også gerne sige til ministeren her, at loven ikke kun blev enstemmigt vedtaget, men SF fik også løfte om, at der ikke skete den balanceforskydning, selv om der kom den særlige tilføjelse i bemærkningerne. Det løfte fik vi; ellers havde vi da ikke stemt for den, selvfølgelig ikke, for så var der ingen grund til at give den lov. Meget tyder på, at hvis denne bekendtgørelse kommer ud i livet, er der ingen grund til den lov. Så pak dog hele apparatet sammen og lad os begynde på en frisk, fordi den duer ikke til noget som helst. Jeg tror, vi har bedre chance for at køre det fornuftigt igennem, og regner selvfølgelig med de radikale.

Formanden:

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 27 angående vandløb, hr. Erik Holst, har ordet.

Erik Holst (S):

Jeg er ked af, at ministeren ikke regner med, at hverken miljøstyrelsen, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund eller Kommunernes Landsforening kan læse indenad og forstår at vurdere to ting, både loven, således som den blev gennemført, og også ministerens bekendtgørelse. Det er således, at hver af disse organisationer gør opmærksom på, at der er en, håber de, utilsigtet ubalance. Den bliver vanskelig at administrere, det bliver ikke en forklaring, tværtimod. Så siger ministeren bagefter: nu har ministeren talt med miljøstyrelsens direktør – jeg var slet ikke klar over, det var ham, der havde skrevet den – og nu kan de administrere på den måde, som ministeren giver udtryk for. Selvfølgelig kan de da det. Vi ville have været meget forbavsede, hvis ministeriet havde nogle embedsmænd, der ikke var i stand til at administrere de love og de bekendtgørelser og de ting, der går igennem ministerens hånd. Så måtte man jo sige, at der var tale om illoyal opførsel.